

[Udenrigsministeren]

nen i massemedierne, er der måske ikke noget at sige til, at mange får et forkert indtryk af samarbejdets status og dets betydning for Danmark. Det siger jeg ikke for at skyde skylden herfor over på massemedierne, men for at minde om, at man her som noget helt naturligt må interessere sig mere for konflikter og for hurtige forandringer end for det roligt fremadskridende samarbejde.

Der kan naturligvis altid gennemføres forbedringer, og der kan altid findes et muligt grundlag for at fremføre kritik, men sagens kerne er, at EF-samarbejdet i det store og hele fungerer tilfredsstillende og på en for Danmark fordelagtig måde. Intet er fuldkomment, heller ikke EF-samarbejdet, men hvis vi alene ønsker det fuldkomne, vil vi jo i de fleste situationer ende med at få ingenting. Derfor er det vigtigt at bedømme EF-samarbejdet på et realistisk grundlag.

Vi har gennem EF adgang til et stort marked med 260 millioner mennesker. Det giver et godt grundlag for dansk industri. Den har sikkerhed for at kunne producere i store serier og dermed opnå stordriftsfordele; den har adgang til et marked, som i mange henseender er attraktivt, med stor købekraft, vægt på kvalitet og stigende efterspørgsel.

Det samme kunne vi få uden for EF gennem en frihandelsaftale, er der så mange der siger. Det er da rigtigt, men man må huske på, at en frihandelsaftale kun er en frihandelsaftale. Den åbner f.eks. ikke for deltagelse i samarbejdet om afvikling af tekniske handelshindringer, og det er jo en form for, skal vi kalde det skranke i international handel, som i de senere år er blevet af stærkt stigende betydning. Årsagen er, at handel med højteknologi vejer stadig tungere til for samtlige industrilande, herunder EF-landene, og derfor er det fristende at finde tekniske undskyldninger for at holde konkurrenterne ude. Det er noget, som altid vil ramme de små lande særlig hårdt.

Til dato har EF vedtaget i alt 215 direktiver, som sætter ind mod disse tekniske handelshindringer. De hjælper store dele af dansk industri til rimelige konkurrencevilkår. For bare at nævne et enkelt eksempel kunne jeg pege på den del af dansk industri, der leverer halvfabrikata til de europæiske bilfabrikker. Hvis Danmark kun havde en frihandelsaftale på linje med EFTA-landene, ville vi ikke deltage i udformningen af disse di-

rektiver, og vi måtte så passivt tilpasse os deres vilkår og deres indhold, hvis vi ønskede at eksportere til EF, og vi kunne ikke, sådan som tilfældet er nu, få taget hensyn til særlige danske forhold.

Dansk industri opnår også store fordele gennem deltagelse i EFs samarbejde vedrørende forskning og teknologi. Et helt aktuelt eksempel er det såkaldte ESPRIT-program, som blev vedtaget for kort tid siden, og som har det mål at bringe Europa frem i forreste linje i den nye og avancerede informationsteknologi. Det er et program, som åbner mange store og nye muligheder for dansk industri – direkte gennem deltagelse i projekter og de leverancer, der følger deraf, og indirekte gennem den positive effekt, der følger for Danmark af en mere dynamisk og fremadrettet europæisk industri på et af fremtidens vækstområder. Tilsvarende programmer kunne tænkes inden for andre områder af ny teknologi, f.eks. bioteknologi, og regeringen vil søge sådanne programmer udformet på en måde, der i størst mulig udstrækning gør det muligt for Danmark at få adgang til de nye teknologiske færdigheder.

På landbrugsområdet er det velkendt, at EFs priser er højere end verdensmarkedspriserne. Det er et forhold, som mange mennesker især hæfter sig ved, når der diskuteres overskudslagre, men for Danmark er der jo en positiv effekt af denne prisforskel, for den betyder, at den danske landbrugseksport indbringer et beløb, som er mange milliarder kroner større, end hvis den tilsvarende mængde skulle være solgt til verdensmarkedspriser. Der er for øvrigt heller ingen sikkerhed for, at landbrugseksportens mængdemæssige størrelse ville kunne opretholdes uden EFs fælles landbrugspolitik. Hvordan forestiller man sig at Danmark skulle kunne eksportere på verdensmarkedet, når det allerede i dag er så svært – selv med EF-støtten i ryggen i form af eksportrestitutioner og den fælles handelspolitik?

Danmark har ofte været i den situation, at danske interesser kom i fare, når forhandlingerne spidsede til. Det har vi set mange gange under multilaterale forhandlinger om handelspolitiske spørgsmål, før vi blev medlem af EF, og det har vi set, når vi før EF-medlemskabet bilateralt måtte forhandle med mange af vore store handelspartnere, altså når vi stod alene. Det danske hjemmemarked